

Entrevista amb...

el Gos

Cantant de *L'Odi Social*

***L'Odi Social* va ser una de las bandes de referència dels vuitanta. Amb el seu cantant, Gos, analitzem aquella època i de quina manera el punk que va influir en molts joves ha estat absorbida pel Sistema.**

Gos (esquerra) i Carles Sanz, posen al local de CNT Catalunya, emulant un mural.

Ja sé que no t'agrada que et diguin pel teu nom. Per què Gos?

Això ve de fa molts anys, s'han dit moltes barbaritats en aquest sentit. Des que tenia 14 anys jo sempre anava amb gossos, sempre n'he tingut, m'encanten, la meua frase preferida, que no és meua, és: «Cuanto más conozco a los hombres más quiero a mi perro». Els animals son mes coherents i dignes que l'espècie humana.

Encara tens gossos?

I tant, ara en tinc tres.

He vist a articles teus del fanzine *NDF* que signaves com «Perro»...

Inicialment em deien «Perrito», després «Perro» i més tard Gos. Jo prefereixo que em diguin així i no com un ser humà, ara els amics tornen a dir-me Gosset.

Quan i com vas començar a tenir contacte amb punks?

Als 12 anys ja tenia els primers LP's dels *Pistols*, *Clash*, *UK Subs*, *Plasmatics* i *Dead Kennedys*... A principis dels 80 anava amb la basca del Zurich (bar a la plaça Catalunya), eren molt joves,

hi havia el Poly, el Germán, el Saina i altres que eren del Guinardó i de Gràcia, però també alguns que venien de fora, Ramon de Sabadell, la Tina de Montcada i des de allà anàvem a fer la ronda, a copes, a concerts, a manis...

I no anàveu amb els punks més grans?

I tant. Aquests es reunien al Patates (bar del carrer dels Àngels), vells punks com la Silvia Resorte, els *Frenopatics*, els *Kangrena*, els *Disturbio*, tota aquesta gent tenen uns quants anys més que jo, allà trobaves als primers punks: la Pa,

Instantània de L'Odi Social durant un dels seus concerts.

Xavi Chok, Boliche, l'Angel, el Dimoni, etc. Per mi hi havia dos colles, els joves del Zurich i el vells del Patates.

Jo també soc del Guinardó, del Baix, dels descampats de la Ronda, de quina part est tu?

Ara és el Guinardó, jo soc del carrer Gènova a dalt de tot, a sota de les barraques de la Mitja Lluna, la meua família sempre ha estat del Guinardó, jo vaig néixer en un pis de la Mare de Deu de Montserrat, ara mateix estic en un àtic a dalt del camp del Martinenc, equip en el qual he jugat a futbol, que m'encanta com esport, però no com la merda que ens donen ara.

Jo de petit anava al Baronense i amb el meu pare a l'Europa i al Martinenc.

Jo he jugat al Conca, al Ercilla i al Martinenc, i havia anat a jugar al Baronense que quan hi havia bronca tiraven pedres des de dalt.

La meua infantesa transcorre a la Muntanya Pelada, és a dir, al Turó de la Rovira, coneixia a gent de les barraques, de Francisco Alegre, teníem les nostres bronques.

Jo pujava molt a la Mitja Lluna i sempre hi havia bronques: «que venen els del Carmel, que venen els d'Horta, els del Congrés, els del Quinze, els de Vilapi-

---

A principis dels 80 anava a fer la ronda amb la basca del Zurich, on ens juntàvem els punks més joves, i també al Patates, amb els punks més vells.

---

cina», sempre hi havia hòsties, sobre tot a les Festes Majors. Recordo que a l'Institut Sant Josep de Calassanç, on vaig estudiar, venien les colles dels gitans del Congrés i es formava cada entrenou, també no se si recordes una discoteca que hi havia a la Verge de Montserrat, el Golden Box (Mare de Deu de Montserrat, 152).

A Castillejos amb Josep Ciurana hi havia una que es deia Dion Bouton.

El grup *Peligro* eren del Guinardó, jo els he vist actuar, també *Tequila*, a les piscines del Martinenc.

Com L'Odi Social també vau tocar al Guinardó?

Sí, al Centre Cívic i al Casal, jo amb *Monstruación*, que era el centre okupat del carrer Renaixença.

On es va fer el primer concert de L'Odi?

El primer de tots a la plaça Sanllehy juntament amb un grup que es deia *No hueles a perro*, o algo així. Seria l'any 1982 i jo tocava el baix i Poly cantava.

Primer us deïeu *El Odio Social* i ho vau passar al català?

Nosaltres som catalans, som d'aquesta terra, som d'aquí, no som nacionalistes, però lo que segur no som és espanyols i a principis del 80, quan la normalització, vam fer la conya i vam passar de *Odio Social* a *L'Odi Social*, igual com t'he dit abans el meu nom va passar de Perro a Gos.

La Silvia d'Último Resorte diu que no vau coincidir a cap escenari, ja que quan ells van plegar al 84 vosaltres començàveu...

Quan ells van plegar nosaltres ja estaven tocant, ells son dels primers grups punks o anarkopunks a Barcelona, el que passa és que nosaltres fins aquell moment tocàvem només a alguna Festa Major o al meu institut, el Calassanç. El Dimoni cantava amb nosaltres alguns temes, també tocava a l'orquestra *Cristal*, que ens van deixar els instruments. Bé, havíem fet tres o quatre concerts d'iniciació quan els *Resorte* ho van deixar.

Com vas iniciar-te en el món musical? Teníeu coneixements els components de L'Odi?

A L'Odi ningú sabia de música, només el Poly tenia alguns coneixements ja que algú de casa seva tocava el piano i alguna cosa més, només tenia una mica d'idea de quatre notes bàsiques. Saina tocava la bateria amb tambors de sabó de Dixan i Colon i peroles de la seva mare. Jo tocava el baix, però sense saber tocar el baix. Vam tenir sort de que amb el temps van aparèixer per el nostre local d'assaig *Los últimos de Cuba* i després els *Calypso* que ens van ensenyar més coses. Saina va anar al Taller de Músics una temporada i el van ensenyar quatre tocs de bateria. L'Odi tocava sense saber, però amb ràbia i amb ganes, poc a poc vas aprenent i tires cap endavant. En fi, que ningú de nosaltres hem anat a escoles de música ni res per l'estil. Som autodidactes.

Quan vas passar a ser cantant?

A l'any jo vaig passar a ser el cantant i el Poly el baix.

Per que tenies veu?

Simplement per què tenia més morro i per cantar en un escenari s'ha de tenir veu o s'ha de tenir morro, no és indispensable saber si no tenir actitud, i també per què el Poly tenia més idea de música que jo per tocar el baix.

Jo et recordo de veure't al Zeleste, el del carrer Plateria clar, crec que l'any 85, i déu n'hi do la veu que tenies llavors, cantaves amb molta ràbia, jo vinc del món del rock progressiu i ens constava d'entrar en el vostre ritme punkero.

Clar, per què era al principi, segurament quan em vas veure era alguna festa d'algun fanzine com el *NDF* del Joni D. o el *Wollker*, del Xavier Mercader.

És possible, també recordo que a l'any següent tocàveu una altre vegada, però no vaig entrar per què hi havia hòsties a la porta entre punks i uns nazis.

Això va passar sovint, per exemple al Nicaragua Rock, al maig de 1986, al Palau d'Esports.

Tu vas dir al 1984 «No se es punk por llevar el pelo en punta, sino por las ideas que hay debajo de ese pelo, la forma de ser y actuar» (fanzine NDF n.º 4). Per què et vas fer punk?

Jo no em vaig fer punk

Espera, més endavant vas dir també «Molts es vesteixen de punks per què

Sobre aquestes línies, fotografia dels components de L'Odi Social de quan van començar (es pot reconèixer al Gos, el segon per l'esquerra). A la dreta, portada del seu disc «Que pagui Pujol».

es moda. Espero que s'acabi aviat la moda de ser punk per què desapareixen els fantasmes que ho emboliquen i enreden tot». Continues pensant igual? Van desaparèixer els fantasmes?

Continuo pensant el mateix. Un no es punk, o neix punk o no ho és. Punk és una actitud davant de la vida.

Actitud rebel?

Sí, des de que vaig tenir dos dits de cervell em considero rebel, de petit ja em deien que era un nen molt conflictiu. Jo sóc molt nerviós, ara als nens els hi diuen hiperactius i de seguida els porten al pedagog i al psicòleg, com si tinguessin una malaltia. Si tens una mica de cervell veus que no et quadra el que t'estan ensenyant, el que t'estan venent i el que tu veus al carrer. Jo en aquest sentit era molt inconformista, intento esbrinar el per què de les coses. No em diguis que això es fa així si no m'expliques el per què es fa així.

Ho trasllades també al que va ser L'Odi Social?

Espera, el grup encara existeix, som els quatre membres originals de la banda,

Des de petit em deien que era un nen molt conflictiu. Sóc molt nerviós, d'aquells nens que ara diuen hiperactius i de seguida els porten a metges com si tinguessin una malaltia.

per sort ningú s'ha mort per què hem tingut una mica de sort i de cervell en aquesta vida. Això vol dir que no hem excedit ni amb l'aigua, ni amb l'heroïna, ni amb l'alcohol, ni amb el treball, ni amb les punyalades, ni en res. Tu has de saber sempre quin és el teu nivell i no passar-te en el tema de fumar, de veure, de menjar. El meu amic, el Saina, bateria de *L'Odi Social*, tu el veus i no diries que es punki, és skater, amb cabells super llargs, amb samarretes esportives. Per què no pot ser punk? Per la imatge que dona? Doncs resulta que és el més punk de tots els que pots imagi-

nar, és el més rebel, el més antisocial i no s'ha fet un carnet i després caduca i deixa de ser punk. És punk de naturalesa i segueix sent-ho avui en dia, porti el cabell en punta o llarg, de color rosa o blau, tant si va en corbata o estripat.

Es a dir, que la imatge no fa ser punk o no?

Les modes son les modes: la punk, la vegana, la de ser anarquista, pijo, la de ara vaig en bicicleta, heavy, etc., però després em faig gran i em caso i tinc fills, una feina i una hipoteca i llavors deixo de ser heavy, rock, punk. Van fer un documental de la Barcelona punk, que no representa res i només dona la imatge d'allò que va viure aquesta persona. Sortia gent que deia «jo no puc parlar molt del punk per què llavors era heavy», i una altra «jo era new wave»...

Tu com et definiries?

Es que jo no sóc ni punk, jo sóc així. Naturalment m'identifico més amb el punks per què es el que més s'apropa a mi. No tinc carnet de punk, sóc una persona rebel, antiautoritària, anticonformista. He llegit, he vist i si tens un dit de cervell ja veus que el que hi ha no es el que m'han ensenyat, que la majoria de les coses son mentides. La vida et porta al teu lloc.

T'han decebut algunes persones?

Tinc 50 anys i he vist desaparèixer super-super-punks que ara son regidors d'Esquerra Republicana, a super-anarquistes que criticaven als que cobraven de l'Estat, com el paro, per què era participar del Sistema i resulta que ara estan treballant per TV3 o empreses de l'Estat o multinacionals i et diuen que eren rebels per què eren joves, que es quan toca. Mira, si canvies tant es que no tens clares les teves idees.

He vist com persones que abans deien ser combatives han passat a ser regidors d'Esquerra Republicana o estan treballant per TV3.

Del moviment okupa, que em dius?

Jo he okupat moltes cases a Barcelona i he vist passar al costat meu a super-okupes que venen del món llibertari i de la rebel·lia i que han fet canvis com els altres

que et comentava o que han venut la seva casa okupada per no tenir problemes.

Molta gent et coneix com el Gos de la Kasa la Muntanya?

Primer vaig ajudar a okupar Torrent de l'Olla, a Gràcia, i després Bolívar 12. També vaig ser a Cross 10. Després la Kasa la Muntanya, a on ara no queda ningú dins que l'hagi okupat. Jo he estat 18 anys allà fins que es va convertir en una escala de veïns on els grups d'amiguisme i interessos passaven per sobre del col·lectiu i de la feina de la kasa. És a dir, el rollo personal tirava més que el rollo col·lectiu.

La vida diària dintre d'un col·lectiu genera problemes?

Per mi tot engloba tot, jo visc igual amb la meva família, que amb el meu treball, que amb la meva escola, que amb els meus amics, que amb les meves companyes, jo sóc igual sempre. Tinc amics de la CNT i de col·lectius antifeixistes que per anar a treballar es canvien de roba per què potser a l'empresa no els agrada la imatge que donen. És a dir, tu poses el teu cul o tragues amb tota la merda del Sistema. Per a mi tota aquesta gent es falsa, tu t'has de mostrar sempre com ets a tot arreu. Bé, això no vol dir que davant del jutge que ha de dictar sentència li diguis «fill de puta, jo no crec en el teu puto traje de merda i el teu puto Sistema». És el que jo penso però crec que no seria adient per què et pot enviar a la presó.

Tu vas a treballar amb la cresta?

Sí, clar, jo faig igual el meu treball amb cresta o sense cresta i si no els agrada que el donin per allà.

Tota aquesta rebel·lia, tota aquesta ràbia amb la música que feu a L'Odi Social, es una manera d'expressar-ho?

L'Odi Social és un reflex d'allò que vivim, que pensem i del que ens passa. Tota la merda que ens feien passar la vomitaven a l'escenari.

Les lletres de les vostres cançons, que per cert vau ser els primers en fer-les en català, són també un reflex de la frustració de la joventut del moment, del no futur?

Les lletres són un reflex nostre, però frustració diria que no. Jo crec que als 80 es vivia millor que ara. La frustració no existia. Existia el carrer. Hi ha una frase de l'Angel de GRB i Frenopàtics que deia «En Barcelona o eres yonki, o eres moderno o eres parado, si no, no existes». En aquells anys hi havia molta campanya contra la drogoaddicció, ja sabeu

que molts companys van morir –i estan morint per culpa de l'heroïna, de les drogues i del puto alcohol, que és la pitjor de totes les drogues– per què deien que ja érem europeus, quan avui en dia encara som africans i contents de ser-ho.

Crec que sempre t'has de mostrar com ets, a tot arreu i sigui on sigui. Si no els agrada que els donin per allà.

Hi havia moltes campanyes de prevenció llavors...

Sí, intentant treure els yonkis de la via pública, cosa que no volien per què la droga era seva. Los modernos de la Barcelona preolímpica, és a dir, Mariscal i companyia, los superguais, així com els vegetarians, van obrir les portes de la ciutat al món, i això és el principi del que ens està passant ara. Respecte als aturats, hi havia milers i milers igual que ara, però llavors hi havia subvencions, prestacions, etc., i tot això s'ha acabat i ara tenim precarietat. Tots els que treballen ho fan d'una manera insolidària, trepitjant-se uns als altres. Tens que guanyar diners per pagar l'hipoteca, consumint tot allò que produïm per què alguns puguin continuar guanyant milions i milions.

Abans i ara també...

Val, però tornant a les nostres cançons, nosaltres hem vomitat això des del primer moment, per què a més a més les lletres no són només meves, són del Poly, del Saina, de l'Emi –la meva excompanya–, del Javi Font –de Los Últimos de Cuba– i meves, és a dir, de molta gent. Per exemple, «Gossos d'esquadra» és del Quique Skatalá, encara que nosaltres la van retocar, de fet al Nicaragua Rock va sortir a cantar-la amb mi. Això, les lletres, l'actitud, són un reflex del que som.

Aquella cançó vostra que parla del speed, què significava exactament? Que volíeu dir?

Es una cançó per tots el col·legues que s'han guanyat la vida venent drogues i donant-li speed als companys. És contra l'autodestrucció interna dels grups, però tampoc és en contra. Diguem que és sobre la visualització de la merda que ens envolta, no només el speed sinó també

Gos y Carles Sanz ante un cuadro de Durruti en la Fundació d'Estudis Llibertaris i Anarcosindicalistes.

l'alcohol, el tabac, les medicines. Bé, és sobre tot per què la penya obri els ulls.

En el teu cas, tu est més de l'acció directa, tens una frase que diu «jo no sóc un teòric, sóc massa directe: trencar cremar, trencar cremar»

Exacte, així sóc.

L'Odi es un grup atípic?

Sí, és atípic per què som quatre components diferents però que tots van al mateix lloc. Quatre camins diferents que s'ajunten per dir-li a la gent que aquest Sistema es una puta merda, que es insolidari, repressor, precari... Posem per cas el Poly, ve de la part més catalanista, de lluitar per aquesta terra, per la cultura, la llegua, en canvi jo vinc de la branca anarkopunk.

Tens antecedents a la família? I els altres membres de L'Odi quines influències tenien?

El meu germà havia participat a l'Ateneu Llibertari de Gràcia, va fundar l'Ateneu Llibertari del Guinardó, és un anarquista d'aquests «de corazón perdido», de la

---

L'Odi Social és un grup atípic, som quatre components diferents que anem al mateix lloc. Quatre camins que s'ajunten per dir-li a la gent que aquest Sistema és una puta merda.

---

utopia. Jo vaig mamar molt del meu germà tant musicalment com ideològicament. El Saina ve de la branca hardcore, més internacionalista, va estar als EEUU, per Califòrnia, i va venir amb unes influències d'altres cultures, va fer amistat amb la banda RKL, és molt autònom i deslligat de la seva família des de molt jove. El Damned és avui el punk de L'Odi Social, un company de la Sagrera i que no era de cap de les dos penyes (Patates i Zurich).

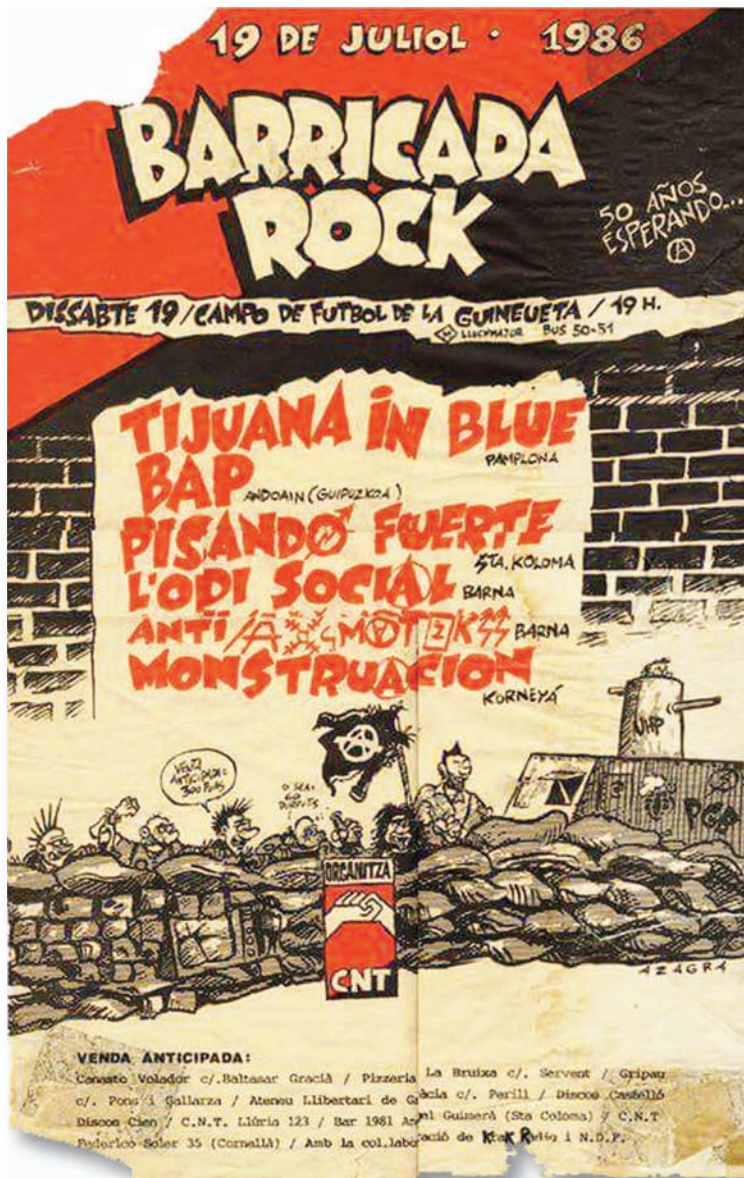
El ritme hardcore, més ràpid més frenètic, que va venir posteriorment, segons diuen amb el MDC (Millions of Dead Cops), encaixa més amb l'idea de L'Odi?

El pas del punk al hardcore no existeix. Sempre hem fet punk, o sigui rock, i quan era molt fort li diuen heavy, quan s'ha fet progressiu li han dit psicodelia, quan ha estat més variable s'ha dit fanky. Per parts, quan es va començar a fer rock base, és a dir, que amb quatre tocs feies una cançó però que la gent no sabia de música, se li va dir punk. Després va sortir una basant que és el mateix però en ràpid, va coincidir una època en que aquí ja estàvem obrint horitzons i tenien contactes, quan van venir els MDC nosaltres ja feien això, és a dir, el hardcore.

Es pot dir que feu punk hardcore?

Sí. Ara a *Monstruación* fem anarkopunk hardcore, però no oblidem que el hardcore surt del punk. La diferència és que el hardcore té parades i canvis de ritme, en canvi el punk es canya, canya tot seguit.

Cartell de Carlos Azagra per al concert Barricada Rock, organitzat per CNT, durant la commemoració del 50è aniversari del 19 de Juliol de 1936.

El hard core surt del punk. La diferència és que té parades i canvis de ritme, en canvi el punk és canya, tot seguit.

Saps que els del Sonar diuen que la seva música és hardcore?

Sí, ho sé. És que avui en dia el hardcore és música electrònica. Bé, també hi ha heavy, heavy-metal, hardrock, tot això són etiquetes que s'inventa el Sistema i el capital. Ja fa temps que Crass, una

de les millors bandes angleses, va dir «el punk està mort» per què l'absorbit el Sistema. La gent com va pel carrer? Amb pantalons trencats, amb bales, amb tatxes, amb pírcing, tatuatges i els cabells de tots els colors. Tothom. A mi em pregunten «no et fas un tatuatge?» ¡Però si fins la meua avia porta un tatuatge! El Sistema ho absorbeix tot, ara, a pagar pels teus pantalons trencats encara que no siguis punki.

Estaríem d'acord en dir que avui en dia les lletres de Ramones es veuen a les samarretes de marca, tot i que jo crec que molts ni saben qui eren. Tornant a L'Odi, el grup va acabar el 1992? L'Odi no ha acabat mai, el que va passar és que per culpa d'un manager de

merda que ens volia professionalitzar, controlar i dissenyar tot, jo vaig començar a barallar-me amb el grup i llavors vam fer una aturada.

Això quan va ser?

Arrel del disc *Esventats* (1990).

És quan vas passar a *Monstruación*?

No, això va ser més tard.

Vau tenir contactes amb els grups del rock radical basc dels vuitanta (*La Polla Records, Kortatu, Cicatriz*, etc.). Com va ser aquesta relació?

Jo sóc molt amic de tots els de la Polla, els de Kortatu, els de Cicatriz—que era la banda germana de *L'Odi Social*— i els de Tijuana, amb tots vam tocar moltes vegades. Aquelles bandes tenien unes subvencions i un reconeixement institucional que aquí mai hem tingut. Tenien possibilitats de fer música amb locals, infraestructures, material, de tot. Això també va passar a Madrid (*Nueva Ola*) i a Galícia (*Resentidos, Siniestro Total*). En canvi aquí ningú, absolutament ningú, va apostar per la música.

Creus que això ara ha canviat amb els grups catalans?

Ara fa deu anys van despertar i donar suport a la cultura catalana. És a dir, als *Manel, Sopa de Cabra, Gossos, Sau* i «su puta madre». Aquests representen a la cultureta catalana, això sí, sense fer soroll, sense ficar-se amb ningú i sense dir paraulotes. En canvi, a Euskadi, tota la vida han xuclat del Govern.

El vostre disc «Que pagui Pujol» creus que va ser un impediment en molts sentits, per exemple en actuacions, suport per gravacions, etc.?

No crec. Però si nosaltres no fèiem grans festivals! Només anàvem quan ens trucaven els nostres col·legues d'Euskadi, però ells cobraven un milió de pessetes i a nosaltres ens donàvem cinc mil. Ells eren cridats de molts festivals on actuaven 10.000 o 20.000 persones i nosaltres no hem estat mai, bé, ni nosaltres ni ningú d'aquí.

Però sí recordo el *Nicaragua Rock*, per exemple?

Bé, hi han excepcions amb concerts organitzats per la gent d'aquí, com el Nicaragua Rock, o quan van tocar per la CNT al 75è Aniversari, el 1986, junts amb *Monstruación, Tijuana in Blue* i *BAP*. És que si la nostra gent, la d'aquí, no ens tracta bé «apaga y vamonos». Com vols que tinguéssim problemes amb el disc «Que pagui Pujol» si nosaltres mateixos el distribuïem i a més a

més només tocàvem per la penya. A Euskadi hi havia 30.000 llocs on tocar i aquí no teníem ni una Festa Major, en canvi allà anaven a totes.

Explica'ns que feu al grup del qual formes part que es diu *Inershow*?

Banda Solidaria de Diversions Revolucionaries (BSDR) és l'orquestra de la terra, és l'orquestra pels joves, és un grup per fer karaoke i la gent s'ho passa bé igual que nosaltres. Fem versions de cançons. Els hi donem un llistat de cent cançons, ens diuen quines volen i a cantar tots. És un grup de festa.

Funciona?

Hem tocat per milers de persones, sobre tot en Festes Majors pels Països Catalans i rodalies cada cap de setmana, portem ja catorze anys.

I de *Monstruación*, que em dius?

Acabem de treure un disc nou i amb la nova formació sortim «a liarla». De la banda inicial només queden dos, jo sóc posterior i a més he estat en varies etapes no seguides. Ara torno.

L'Odí tornarà a treure un disc? Moves actuacions?

L'Odí només fa concerts solidaris, per exemple, pels presos, com ha estat per la Kari, empresonada al Brasil, o per mugudes importants.

Dels grups actuals t'agrada algun? A mi m'agrada *Atraka a Mano Armada*. Que et sembla?

L'altra dia vam tocar amb ells, són molt amics, sonen frescos i m'agraden. Actualment hi ha molts bons grups, joves amb moltes bones idees amb uns equips espectaculars, el problema és que hi ha cent mil bandes a Barcelona. Avui en dia no es com abans, és molt més fàcil tenir una banda, no cal tenir un local, a casa teva amb un ordinador graves el baix, la bateria, la veu, etc. i fas un disc. Les possibilitats són immenses.

Tecnològicament es així, però i d'infraestructures per tocar el jovent com estem?

A Barcelona ciutat actualment hi ha més de trenta sales d'assaig, que no vol dir locals, d'aquests hi ha molts més i clar, això abans no passava, teníem que assajar a un garatge, en el traster d'una botiga... Nosaltres vam començar a l'habitació d'en Saina.

Creus que els grups actuals punks entenen el procés independentista

Cartel del mític concert Nicaragua Rock, també de 1986, on van actuar grans grups punks del moment.

Vam tocar amb grups d'Euskadi com La Polla Records, Kortatu o Cicatriz. Com els de Madrid i Galicia tenien un reconeixement institucional, aquí ningú va apostar per la música i quan han despertat ha estat només per donar suport als qui representen una cultura catalana que no critica res.

des de l'anticapitalisme i no des de un punt de vista nacionalista-burgés?
Hi ha de tot, però si parlem de grups de punk el que no hi ha son nazis. Això no

vol dir que no hi hagin existit, però hem lluitat contra ells i no hem parat fins que han deixat de tocar. Avui en dia tot funciona per imatge, no per actitud. Hi ha grups que no valen una puta merda però arrassen per què tenen un assessor d'imatge, un manager, una discogràfica.... I en canvi hi ha grups superdesconeguts que toquen de puta mare i no fa falta que vagin amb cresta o sense cresta.

Crec que amb les teves paraules ha quedat clar què vol dir ser punk. Ho deixem aquí.

Carles Sanz

*Aquesta entrevista també pots trobar-la, en edició resumida i traduïda al castellà, al núm. 368 de *Solidaridad Obrera*.

Fundació d'Estudis Llibertaris
i Anarcosindicalistes (FELLA)
C/ Joaquín Costa, 34, baixos

SOLIDARIDAD OBRERA
A I T

Solidaridad Obrera - CNT Catalunya
C/ Joaquín Costa, 34, entlo.